

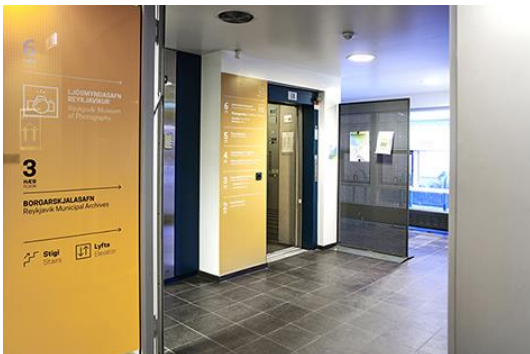

Moja wizyta w Muzeum Fotografii w Reykjavíku (Ljósmyndasafn Reykjavíkur)

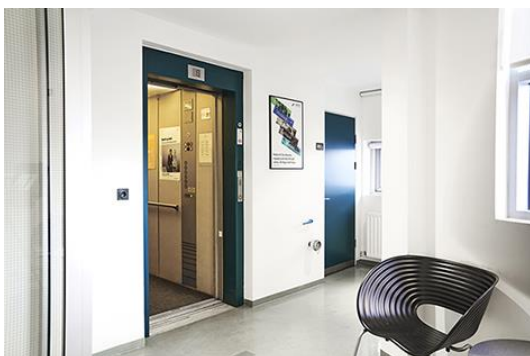
Wybieram się do Muzeum Fotografii w Reykjavíku. Fotografie są tam prezentowane w jednej dużej sali, a także w mniejszej przestrzeni wystawowej. Wystawy są różnorodne. Czasami są pokazywane stare fotografie, a czasami nowe. Mogą tu być też prezentowane prace wideo z dźwiękiem oraz instalacje zaaranżowane do oglądania.

Wejście

Muzeum Fotografii w Reykjavíku znajduje się na 6. piętrze Grófarhús, przy Tryggvagata 15. Jest to duży budynek, utrzymany w niebiesko-szarej kolorystyce. Wejście jest na rogu budynku. Są tam automatycznie rozsuwane szklane drzwi, które otwierają się w obie strony. Kiedy docieram do wejścia, czekam, aż drzwi się otworzą, i wchodzę.

Wejście do muzeum prowadzi również do biblioteki, która także znajduje się w tym budynku. Biblioteka jest duża. Widzę półki z książkami i ladę. Czasami odbywają się tam koncerty — muzycy grają, a ludzie siedzą i słuchają. Robię kilka kroków w stronę biblioteki, ale potem od razu skręcam w prawo. Tam znajdę windę i schody.

Klatka schodowa

Jeśli chcę jechać windą, naciskam przycisk i czekam, aż drzwi windy się otworzą. Następnie wchodzę do windy i naciskam przycisk z numerem 6. Jeśli wybieram schody, kieruję się na ostatnie piętro.

Kiedy docieram na 6. piętro, widzę wejście w przeszklonej ścianie. Znajduje się tam napis: „Ljósmyndasafn Reykjavíkur”. W godzinach pracy muzeum drzwi są zawsze otwarte. Wchodzę do środka.

Recepcja

Kiedy wchodzę do Muzeum Fotografii, widzę recepcję. Tam kupuję bilet do muzeum. Jeśli nie mam ukończonych 18 lat lub mam bilet roczny, kartę osoby niepełnosprawnej lub Kartę Kultury Reykjavíku (Menningarkort Reykjavíkur), nie muszę płacić za wstęp. Jednak zawsze muszę poinformować pracownika recepcji, że idę obejrzeć wystawę w muzeum.

W recepcji znajduje się mały sklepik, którego ściany są pomalowane na żółto. W sklepiku muzealnym jest wiele interesujących produktów. Jak chcę, mogę do niego zajrzeć, ale nie muszę.

Ekran fotograficzny i kącik z książkami

W sklepie muzealnym są trzy ekrany, przy których mogę usiąść. Mogę tam obejrzeć stare fotografie. Jest tam również niewielka przestrzeń z książkami, stołem i krzesłami. Mogę tu posiedzieć i przejrzeć książki i teczki z fotografiami. To dobre miejsce, aby odpocząć, jeśli potrzebuję trochę ciszy i spokoju.

Toalety

Obok kącika z książkami znajduje się toaleta, do której prowadzą szare drzwi. Obok toalety jest wieszak na płaszcze. Mogę tam powiesić kurtkę, jeśli chcę.

Wystawy

Na lewo od wejścia do muzeum znajduje się niewielka sala wystawowa. Mogę tam wejść i obejrzeć wystawę.

Na lewo od recepcji znajduje się duża sala wystawowa Muzeum Fotografii. Wchodzę tam, aby obejrzeć główną wystawę muzeum.

Wystawy w tym muzeum są różnorodne. Niektóre trwają kilka tygodni, inne kilka miesięcy. Na wszystkich wystawach w muzeum są prezentowane fotografie. Najczęściej wiszą one na ścianach. W muzeum są często prezentowane prace wideo z dźwiękiem oraz instalacje zaaranżowane do oglądania. Zwiedzając wystawę, pamiętam, że fotografii nie wolno dotykać.

Czasami to, co widzę, wydaje mi się interesujące, a czasami nie. Nie ma problemu — nie wszystko musi mnie interesować. Nie muszę oglądać całej wystawy podczas jednej wizyty. Mogę wrócić później i obejrzeć więcej.

W sali są krzesła. Mogę na nich usiąść, kiedy tylko chcę.

W głębi głównej sali wystawowej znajduje się niewielka przestrzeń z czarnymi ścianami, zwana Kubbur. Są tam krzesła i projektor, który wyświetla fotografie lub film na ścianie. Czasami pracom wideo towarzyszy dźwięk lub muzyka, aby urozmaicić doświadczenie. Jeśli mam ochotę, mogę usiąść i obejrzeć program w sali Kubbur.

Powrót do domu

Kiedy zobaczę już wystarczająco dużo, nadchodzi czas, aby wracać do domu. Jeśli moja kurtka wisi na wieszaku, pamiętam, żeby ją zabrać. Wychodzę z muzeum tą samą drogą, która mnie tu doprowadziła.